

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **T. M.**
zastoupený Mgr. Bc. Petrem Machem, advokátem
sídlem Slezská 3, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2019 č. j. MSK 96693/2019,
sp. zn. DSH/16609/2019/Fra, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2019 č. j. MSK 96693/2019, sp. zn. DSH/16609/2019/Fra, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady za řízení ve výši 23 028 Kč k rukám Mgr. Bc. Petra Macha, advokáta, a to do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“ či „magistrát“) ze dne 10. 5. 2019. Jím magistrát uznal žalobce vinným z přestupku provozovatele vozidla spáchaného na úseku provozu na pozemních komunikacích.
2. Konkrétně se jednalo o přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v katastru obci Klimkovice, na 347 km dálnice D1, v tunelovém tubusu ve směru jízdy na Ostravu, kde je dopravním značením „B20a“ nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h, o 13 km/hod. Za spáchání přestupku magistrát žalobci jakožto provozovateli vozidla uložil pokutu ve výši 1 500 Kč, jakož i povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Krajský rozhoduje ve věci napadeného rozhodnutí již podruhé. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 18. 6. 2025, č. j. 5 As 302/2024-31, zrušil pro nepřezkoumatelnost jeho zamítavý rozsudek ze dne 30. 10. 2024, č. j. 18 A 13/2023-25. V právě probíhajícím řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v rozsudku kasačního soudu: má jednoznačně určit a odůvodnit rozhodné datum, od kterého (a proč) lze odvozovat účinky doručení rozhodnutí žalovaného a s tím spojený počátek běhu lhůty pro podání žaloby; následně buď žalobu žalobce odmítne jako zjevně opožděnou, nebo řádně vypořádá žalobní námitku stěžovatele stran zániku odpovědnosti za přestupek.

II. Relevantní skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

4. Dne 8. 6. 2018 magistrát obdržel oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 7. 6. 2018 dálničního oddělení Policie České republiky, jímž policejní orgán sděluje překročení nejvyšší dovolené rychlosti motorovým vozidlem registrační značky 6AS 9041.
5. K výzvě magistrátu k uhrazení určené částky ze dne 8. 6. 2018 žalobce sdělil, že vozidlo řídil osobně.
6. Proti příkazu magistrátu ze dne 4. 9 2018 podal zmocněnec žalobce – Česká vzájemná pojišťovna motoristů, družstvo, odpor. K tomuto odporu zmocněnec přiložil plnou moc ze dne 18. 6. 2018.
7. K ústnímu jednání před magistrátem dne 8. 11. 2018 se žalobce nedostavil; nedostavil se ani jeho zmocněnec. Magistrát usnesením ze dne 28. 11. 2018 zastavil řízení ve věci přestupku žalobce, neboť spáchání, o němž se vedlo řízení, nebylo žalobci prokázáno.
8. Proti usnesení o zastavení podal žalobce prostřednictvím zmocněnce odvolání, k němuž přiložil pověření, z něhož se podává, že Česká vzájemná pojišťovna motoristů, družstvo, pověřuje svého člena Ing. M. J. k tomu, aby jménem družstva jednal ve správních řízeních, ve kterých družstvo vystupuje jako účastník řízení nebo jako zmocněnec účastníka, a to v plném rozsahu.
9. Rozhodnutím ze dne 4. 3. 2019 žalovaný usnesením dne 28. 11. 2018 potvrdil a odvolání zamítl.

10. Příkazem ze dne 26. 3. 2019 magistrát žalobce jakožto provozovatele vozidla uznal vinným přestupkem dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Proti příkazu podal žalobce dne 5. 4. 2019 odpor.
11. Z protokolu o provedení důkazů mimo ústní jednání ze dne 9. 5. 2019 vyplývá, že žalobce ani jeho zmocněnec nebyli přítomni.
12. Rozhodnutím ze dne 10. 5. 2019 magistrát žalobce jakožto provozovatele vozidla opětovně uznal vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
13. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
14. Dne 19. 12. 2019 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena plná moc ze dne 18. 12. 2019, kterou žalobce zmocnil P. K. ke svému zastupování v předmětné věci.

III. Obsah žaloby

15. Žalobce napadené rozhodnutí sporuje žalobou. Namítá, že mu napadené rozhodnutí bylo doručeno do jeho datové schránky až dne 17. 4. 2023. Dne 17. 4. 2023 se tedy žalobce s rozhodnutím poprvé seznámil a teprve následujícího dne, tj. 18. 4. 2023, počala plynout lhůta pro podání správní žaloby.
16. Jakkoli žalobce v rozdělovníku vidí, že rozhodnutí bylo doručováno „T. M. prostřednictvím zmocněnce“, neví, komu přesně bylo napadené rozhodnutí doručeno, ani jakým způsobem.
17. Žalobce konstatuje, že sice měl ve věci zmocněnce (právníckou osobu Česká vzájemná pojišťovna motoristů, IČ 04478606, se sídlem Příkop 843/4, Brno), avšak plnou moc udělil „vyjma doručování písemností“. Žalobce tak učinil zcela záměrně – na jedné straně chtěl, aby za něj jiná osoba činila podání, na straně druhé nechtěl nést odpovědnost za to, že jiná osoba např. nepřevzme písemnost. Samotnému žalobci je možno doručovat zcela bezvadně, poštu si vždy přebírá, proto neshledal potřebu zmocňovat někoho k doručování písemností a nést „riziko, že mu zástupce písemnost nepředá“. Plnou moc proto výslovně udělil ke všem úkonům, vyjma doručování písemností.
18. Žalobce dále uvádí, že případné doručení zmocněnci není právně účinné. Není možné, aby žalovaný nerespektoval vůli žalobce jako zmocnitele a ignoroval v plné moci jasně vymezený rozsah zastoupení.
19. Žalobce doplňuje, že o vydaném rozhodnutí nevěděl až do doby, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí o daňové exekuci č. j. SMO/217709/23/ofr/šim, ze dne 4. 4. 2023. Po podání návrhu na zastavení exekuce pro absenci vykonatelného exekučního titulu vyrozuměl Magistrát města Ostravy žalobce o rozhodnutí žalovaného, které mu následně dne 17. 4. 2023 doručil.

20. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí žalovaného bylo doručeno až dne 17. 4. 2023, přestupek byl spáchán dne 7. 6. 2018, došlo dle žalobce k zániku odpovědnosti za přestupek. Rozhodnutí má za nezákonné.

21. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí i magistrátu a vrácení věci žalovanému.

IV. Vyjádření žalovaného

22. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

23. V písemném vyjádření popsal obstrukční praktiky zmocněnce žalobce ve správním řízení. Napadené rozhodnutí nedoručil osobně žalobci, nýbrž pouze jeho zmocněnci.

24. Žalovaný je toho názoru, že se jedná o zneužití práva, které nepožívá právní ochrany.

V. Posouzení věci krajským soudem

25. O žalobě krajský soud rozhodl vycházející ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a vázán názorem Nejvyššího správního soudu (dle § 110 odst. 4 s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 2 s. ř. s a § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

26. Soud dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.

27. Krajský soud v předchozím zamítavém rozsudku došel k závěru, že jednání žalobce a jeho zmocněnců ve správním řízení bylo zneužitím práva, které nepožívá právní ochrany.

28. Nejvyšší správní soud v bodě [14] svého rušícího rozsudku ze dne 18. 6. 2025 konstatoval, že pro takový závěr neexistuje dostatečná opora ve správním spise, ale ani v odůvodnění napadeného rozsudku. Podotkl, že ze správního spisu je zjevné, že správní orgán I. stupně doručoval veškeré písemnosti vždy jak žalobci i jeho zmocněnci, až žalovaný (i přes doložené zmocnění) žalobci správní rozhodnutí nedoručoval. To, že se žalobce ani jeho zmocněnec ani jednou nedostavili k ústnímu jednání a že žalobci byly některé písemnosti doručeny fikcí ještě samo o sobě neopodstatňuje závěr o nějaké „procesní pasti“. Dle Nejvyššího správního soudu dále nelze ani plnou moc založenou ve správním spise považovat za rozpornou se zákonem, nejasnou, účelovou či matoucí.

29. Mezi stranami není sporu o tom, že žalobce byl ve správním řízení zastoupen zmocněncem Českou vzájemnou pojišťovnou motoristů, družstvem.

30. Z plné moci ze dne 18. 6. 2018 udělené zmocněnci (čl. 30 správního spisu) plyne následující: *„Plná moc je udělena pro veškeré úkony, spojené s tímto správním řízením, tj. k podání odporu, podání vyjádření ke spisu, podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu, zastupování při jednání, nahlížení do spisu a žádostí o jejich kopie, podávání námitek podjatosti úředních osob, podnětů k uplatnění opatření proti nečinnosti, navrhování důkazů v řízení, podávání podnětů k přezkumnému řízení, návrhu na obnovení řízení, vyjma doručování*

písemností.“ Následně Česká vzájemná pojišťovna motoristů, družstvo, pověřila Ing. M. J., aby jednal jménem družstva ve správních řízeních, v nichž vystupuje.

31. Krajský soud nepřehlédl, že magistrát v nynější věci doručoval své písemnosti do datových schránek jak žalobci, tak České vzájemné pojišťovně motoristů i Ing. J.
32. Ze správního spisu je však zjevné i to, že napadené rozhodnutí žalovaný doručil pouze do datové schránky České vzájemné pojišťovně motoristů.
33. Žalovaný uvedené ostatně ani nezpochybňuje; ve svém vyjádření k žalobě připouští, že napadené rozhodnutí žalobci osobně nedoručil.
34. Krajský soud se s ohledem na vyslovený závěr Nejvyššího správního soudu v rušícím rozsudku žalovaného nyní dotázal, zda doručil, případně kdy, napadené rozhodnutí žalobci.
35. Žalovaný dne 9. 7. 2025 sdělil, že není schopen prokázat, že by se žalobce o napadeném rozhodnutí dozvěděl dříve než dne 4. 4. 2023, kdy (jak žalobce tvrdí) mu bylo doručeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy o daňové exekuci, a následně dne 23. 4. 2023 (pozn. soudu: žalobce v žalobě uvedl, že mu napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 17. 4. 2023), kdy (jak žalobce tvrdí) mu bylo doručeno samotné rozhodnutí o přestupku. Žalovaný rozhodnutí o přestupku přímo žalobci nedoručoval.
36. S ohledem na výše uvedené musí krajský soud konstatovat, že žalovaný pochybil, když napadené rozhodnutí doručil pouze zmocněnci žalobce. Dle závěru Nejvyššího správního soudu vysloveného v bodě [14] rušícího rozsudku nelze udělenou plnou moc, kterou žalobce zmocněnci udělil „vyjma doručování písemností“ považovat za rozpornou se zákonem, nejasnou, účelovou či matoucí.
37. Žalovaný tak žalobci napadené rozhodnutí řádně nedoručil, ač tak učinit měl. Lze tedy dojít k závěru, že žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno až dne 17. 4. 2023, jak sám tvrdí v žalobě. Žaloba doručená soudu dne 25. 4. 2023 je tedy včasná.
38. Krajský soud se proto zabýval stěžejní žalobní námitkou žalobce, že dle žalobce došlo k zániku odpovědnosti za přestupek.
39. Dle § 29 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčení doby.
40. Podle § 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky promlčecí doba činí jeden rok.
41. Podle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky promlčecí doba se přerušuje vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením.

42. Podle věty první § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupek odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání.
43. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce spáchal přestupkové jednání dne 7. 6. 2018.
44. K přerušení promlčecí lhůty došlo vydáním příkazu dne 26. 3. 2019 (téhož dne byl doručen do datové schránky žalobci).
45. Promlčecí doba s ohledem na § 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky tak uplynula dne 26. 3. 2020.
46. Nejpozději by promlčecí doba uplynula dne 7. 6. 2021 – tj. tři roky po spáchání přestupku žalobcem v souladu s větou první § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupek.
47. Jelikož napadené rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci až dne 17. 4. 2023, došlo k zániku odpovědnosti přestupku žalobce, a jeho žalobní námitka je tudíž důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

48. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu shledal důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc žalovanému podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení.
49. V řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, jemuž v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení.
50. Krajský soud žalovaného zavázal k náhradě nákladů řízení žalobci podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „advokátní tarif“), ve výši 12 400 Kč za čtyři úkony právní služby (převzetí zastoupení před krajským soudem advokátem; podání žaloby; převzetí zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem odlišným advokátem; podání kasační stížnosti) podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu; a dále ve výši 1 200 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů za čtyři úkony právní služby ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů byla za dva úkony právní služby a dva výdajové paušály, kdy advokát, který převzal zastoupení před krajským soudem a podal žalobu, byl plátcem DPH, navýšena o daň z přidané hodnoty v zákonné výši, tj. 1 428 Kč. S připočtením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu a soudního poplatku za podanou kasační stížnost ve výši 5 000 Kč činí pak celková náhrada nákladů 23 028 Kč (12 400 + 1 200 + 1 428 + 3000 + 5000).
51. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám advokáta žalobce.
52. Krajský soud nevyhověl požadavku advokáta, aby mu byla přiznána odměna za úkon právní služby spočívajícího v podání vyjádření po zrušení rozsudku Nejvyšším správním soudem,

neboť zástupce žalobce v tomto podání pouze shrnul závěry Nejvyššího správní soudu a zopakoval argumenty uvedené již v žalobě.

53. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možností žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Ostrava 28. července 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně